

durchgehends) wird *li* mit einer Verstärkung „*ali, jeli ob*“ gebraucht, und steht dann immer im Anfange und vor dem Zeitworte. Statt je *li* tvoj brat domá, spricht man daher gern *jeli je tvoj brat domá* oder *ali je tvoj brat domá*, ist dein Bruder zu Hause?

U. Pa *li* — *ob*, etwa — in nur t. j. *le* — je razločiti?

T. Prav imaš. *Li* naj ostane vprašavni členek, *le* pa v terdivnih toda večidel ločivnih in nasprotnih stavkih, p.: *Le* vzemi, *le* idi (nur, nur zu, sicher). Dobro je tudi, kar pravi o tej besedici Metelko str. 203, da jo deva Doleneec pred, Goreneec pa za uni, *a, o* in *ta, to*, kadar hoče zlasti povzdigniti svoj govor: *leuni, leunega, leunemu* itd. *letá, letéga, letému, in unile, unegale, unemule* itd. *tale, tegale, temule*, itd. Nekteri pišejo tudi: *le - uni, uni - le, tá - le, le - tá*. „Unser *pôle*, sieh, ist ein Gegenstück zum lateinischen *ecce*, und *tale, tole* zum *hicce, haecce, hocce*“.

U. Sej res! Janežič pravi: *Le*, samo (lat. *solum* — nemšk. nur, allein) naznanja izjemo, ki se stavi prejšnjemu reku nasproti, n. pr. Vse na svetu se stara, *le* „narod vedno živi“. Erj. —

T. Kar pa ni res!

U. Vse nas zapusti v smerti, *le* „dobra dela gredo z nami“.

T. To je pa res!

Pisma dveh slovenskih učiteljev.

Na Zelenem polji na Kresni dan 1864.

Dragi moj Tugoslave!

V svojem poslednjem listu praviš, da bi ti jaz naj bolje vstregel, ko bi ti povedal, da je tvoja plača za toliko in toliko goldinarjev zboljšana i. t. d. Vidiš, ljubi moj, kaj takega povedati ne morem, še manj pa storiti; še celó gospodje, ki so te v službo postavili, tega meni nič, tebi nič ne morejo storiti. Ali dve reči ti pa vendar ponudim, da jih nekoliko premišljuješ. 1. Iz rok svojih prednikov si hvaležno prejel svoj prvi poklic, ko si se odločil za ta stan; vediti si že mogel, kakošne dobrote te čakajo pri učiteljstvu; tedaj nikar prehudo ne vdelj nad svojo plačo, sicer sam sebe po lici biješ. Boljše službe tudi nikar ne zavidaj svojemu sosedu na Krivopolji, temuč vsakemu vse dobro privošči, in obračaj svoj plajšč po vetru, potem bodeš ložeje terpel in shajal. 2. Pomisli, da v primeri z drugimi opravki pri raznih stanovih učiteljska služba tu pa tam še

vendar ni tako slabo plačana. Ali so mar nižji vradniki kaj bolje plačani? z višjimi vradniki in višjo duhovščino se pa učitelj nikakor primerjati ne more.

Ko je Bog človeka stvaril, ozira se na vsaki stan posebej in slehernemu določi opravila in dobrote njegovega stana. Kmetu dá rodovitno njivo, rokodelcu obilen zaslužek, trgovcu bogato kupčijo, učenemu modro glavo in čast, vojsčaku slavno ime, svečeniku spoštovanje ljudstva in oltar, od kterega bode živel. Ko vsi hvaležno odidejo, pride še učitelj k stvarniku, ter milo prosi: „Dobrotljivi stvarnik! vsem si delil obilne in bogate darove, na me si pa gotovo pozabil!“ „Oj, ljubi moj učiteljček, zaverne ga Gospod, nikakor ne misli tako! ti bodeš živel pri drugih stanovih, kajti brez tebe ne bodo nikdar mogli dobro shajati. Vstvaril sem ljudem povsod terde glave, da jih bodeš mečil, in napravil sem že tako na svetu, da je vsak delavec svojega plačila vreden. Tedaj, kamorkoli te bodo poklicali, skerbeli bodo že za te, da ne boš terpel pomanjkanja, ako bodeš le spolnoval svoje dolžnosti. Bolje ko bodo ljudje izobraženi, bolje bodo čislali tvoje težavno delo in bolj te spoštovali. Izročil sem te tudi svoji nevesti, keršanski cerkvi; ona naj tedaj skerbí za te in ti pomaga pri tvojem težavnem delu.“

In kar je tačas gospod Bog učitelju prerokoval, se še tudi dan danes spolnuje. Ako ne, pa reci, moj Tugoslave! Učenika, kterega imajo ljudje radi, gotovo ne pusté dolgo, da bi se mu slabo godilo; na vrat, na nos pa se tudi ne morejo vse reči poravnati, ako kje še ni vse po godu. Šole so pri nas na Slovenskem še premalo navadne; učitelj mora tedaj skrbeti, da se ljudje s šolo vedno bolj spoprijaznijo, potem bodo tudi bolj skerbeli za učitelja in ga spoštovali. Tako, moj dragi Tugoslave, nisem ti sicer plače zboljšal, le nekoliko orehov sem ti dal, da jih zgrizi, pa varuj, da si zob ne zlomiš, ker to bi mi bilo zelo žal, ker veš, da sem neprenehoma ves

tvoj

resnični
Svetoslav.

Malikoslovje.

Spisal Fr. Metelko.

(Dalje.)

Lada, Leda, Latona (Venera), boginja ljubezni, z glave ji prežé solnčni žarki; zvala se je tudi solnčna boginja. Od nje, pravijo, se imenuje Ladoga — jezero (na Rusovskem).